

12
~~271~~

271

7/182 . 4
178

957

1489

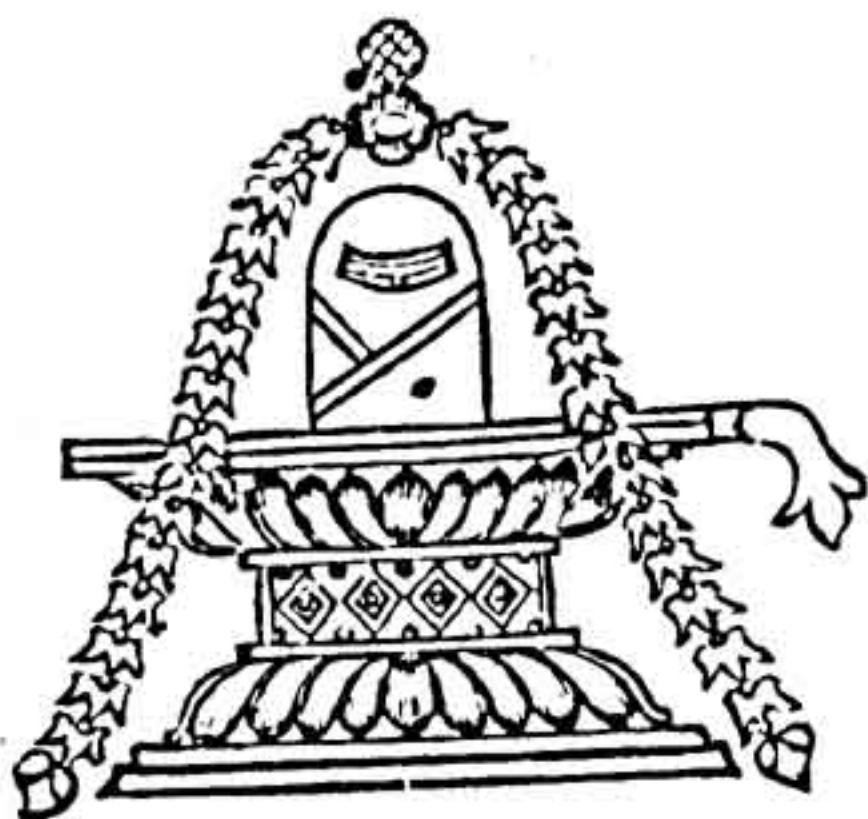
16

16

३०८

அறிவிப்பு

இப்புத்தகம் நேவையுள்ளவர்கள் திருநெல்வேலி புதுத் தெருவில் ரோ. பரமசிவன் பிள்ளையிடத்தில் விலைகாடுத்துப்பெற் றக்கான்ஸலாம். புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அணு நாலு. பத். ரூப்பிரதி மொத்தமாய் வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு புத்தகம் இன மாகக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,
ரோ. பரமசிவன் பிள்ளை.

சிவமயம்.

ஆசாரக் கோவை.

மூலமும்-உரையும்.

ஆரையின் மூன்று மழித்தா ணடிபேத்தி, யாரிடத்துக் கான
மிக்க மாத்திரையா ஞாரம், யாரு மறிவு தறமாக பற்றவற்
தை, ஆசாரக் கோவை பெண்ட் தொகுத்தான் நீராத், கிரு
வாயிலாய திறல்வண் கயத்தூர்ப், பெருவாயின் மூள்ளியென்
பான்.

[இதன் பொருள்.] [பகைவரா னழித்தற்கரிய மும்மதிலையும் கைத் தழித்த
முதல்வ னடியைத் துகித்து] இருடிகள் சொல்லிய நால்களில், நான்றிந்த வ
ளவினாலே யெல்லாரு மறிய அறஞபுள்ள ஆசாரமாகிய மற்றவற்றை ஆசார
க்கோவை யெனச்செய்து திரட்டினான், நீங்காத திருமடங்கைக்கு வாயிலாகிய
திறலைப்படைய வண்கயத்தூர்ப் பெருவாயின் மகனுகிய மூள்ளி யென்றும்
பெய்கா யுடையான் என்றவாறு. [க]

நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை யின்சொல்லோ, டி.ஏ.ஏ.ஏ.
வெவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்வியோ, டோப்புரவாற்ற
வறித ஸ்ரீவுடைமை, நல்வினத் தாரோடு கட்டவை யெட்
ஞ் சொல்லிய வாசார வித்து.

[இ.ள்] தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியறிதலும், பொறையும், இன்சொல்லும்;
எல்லா வுயிர்க்கு மின்னதன செய்யாமையும், கல்வியும், ஒப்புரவை மிகவறித

ஒம், அறிவுடையும், நல்லினத்தாரோடுட்டு மன இவ்வெட்டுவைக் கூட்டும் கல்லாராற் சொல்லப்பட்ட ஷாரங்கட்குக் காரணம் எ-று. [ஷ]

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு, நிலக்கிழமை மீக் கூற்றங் கல்விகோ யின்மை, யிலக்கணத்தா வீவ்வெட்டு மேய்துப் பென்று, மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

[இ-ள்] நற்குடிப்பிறப்பு; நெடுவானுள், செல்வம், அழகுடைமை, நிலத் துக்ருரிமை, சோற்செலா, கல்வி, ரோயின்மை, யென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வெட்டினை இலக்கணத்தோடு சிரம்பப் பெறுவர்-என்றும் ஷாரங்கட்டா மலோழுகுவார் எ-று. (ஷ)

தக்கணை வேள்வி தவங்கல்வி யிங்கான்கு, *பூப்பா லொழுக். கிழுற் காத்துய்க்க வுய்க்காக்கா, லெப்பாலு மாகா கெடும்.

[இ-ள்] குரவர்க்குத் தக்கணை கொடுத்தாலும், யாசம் பன்றுதலும், தவிஞ் செய்தலும், கல்வியு, மென இங்கான்கிணையு மூன்றுவகைப்பட்ட வீதியாலே பாதுகாத்து நடாத்துக. நடாத்தாக்கால் எவ்வுலசத்தின்கண்ணுங் தனக்குப் பயனுகாவா யிங்கான்குங் கெடும் எ-று. (ஷ)

வைகறை யாமந் துபிலெழுந்து தான்செய்யு, நல்லறமு மேர் க்கொபாகுளுஞ் சிந்தித்து வாய்வநிற், றந்தையுந் தாயுந் தொழுதமுக வென்பதே, முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ-ள்) வைகறையாகிப் பின்யாமத்திலே துபிலெழுக்கு, தான் பிற்றைஞான்று செய்யும், நல்லறத்தையும், ஒள்ளிய பொருட்கு வருவாயாகிய காரியத் தையு மாராய்க்கு சிந்தித்துப் பின்னைக் கங்குல் புலர்க்காற் பழுதின்றித் தந்தையையும், தாண்யையும், தொழுதமுக்கு ஒருக்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கவென்று சொல்லப்படும் ஒழுக்கம் அறிவுடைய பழையார் சொல்லியமுறையை எ-று. (ஷ)

எச்ஜிலார் தீண்டார் பகப்பார்ப்பார் தீத்தேவ, ருச்சங் தலையேட டிவையென்பு யாவருந், திட்பத்தாற் தீண்டாப் போருள்,

ழுப்பாலோழுக்கம்—ஷாநால்விதி, போருணுல்விதி, இன்பதுல்விதி.

(இ-ன்) பசுபார்ப்பார்-கி.தேவர்-உச்சக்தலை, யோடேகூட விலையிற்றை பெற்றிலைபுகடயரா யாவருங் தீண்டாரான்று சொல்லுவர், எல்லாரும் யாப்பு ந எச்சிலோடு தீண்டப்படாத பொருளுமினை எ-று. (ஈ)

எச்சினார் நோக்கார் புலைதீங்க ணுயிலுாய், தர்க்கவிழ் மீனோ டிவ்வாவாந்துந் தெற்றென, நன்குவிலார் நாளும் விளாந்து.

(இ-ன்) புலையும், கிங்களும், ஞாயிறும், நாயும். அழுகிய வீழ்மீனோடு சொல் ஸ்ப்ட்ட ஜக்கினையும் எச்சிலையடையார் விளாந்து தேங்கை நாளுங் கண்ண ல்ளோக்கார் ரண்கறிவார் எ-று. (ஈ)

எச்சில்லவை முளமற் றவற்று, வியக்க மிரக்கு மின்னவி ழழுச்ச வாயில், விலைழுச்சிலை யெச்சிலிக் நான்கு.

(இ-ன்) எச்சில்கள் பல வெச்சில்களுமூன். அவற்றன் மல முத்திரங்க வியங்கிய வியக்க மிரக்கெடாடு கூட *நீணவிழைழுச்ச தலாயினுல்வடுங்கிய விழைழுச்சமேங்க விலை யெச்சிலாவன, இவ்வெச்சில் நான்கினையும் பாதுகாக்க.

நால்வகை யெச்சிலு கண்கு கடைப்பிடிச், தோறா ருளோயார் வளரா மே யெஞ்சான்று, மேதைக ளாகுஹ வார்.

(இ-ன்) கூறப்பட்ட இரண்கு எச்சிலை மிகக்கடைப்பிடித் தொன்றினையு மோதார், வாயா லென்றினச் சொல்லார், கண்டியிலார்-என்னான்று மநியு கடையராக வேண்டிலார் எ-று. (ஈ)

நாளாந்து தோறின்று கண்கழீஇக தெய்வத்தைத், தானறியு மா ற்றுற் கெழுத்தமுக வல்கந்தி, நின்று தொழுதல் பழி.

(இ-ன்) சிறு காலையின்கண் ஞேரு கோலாலே பற்றுடைத்துக் கண்கழுவித் தான் வுளங்குக் தெய்வத்தைத் தானறியு நெறியாற் கெழுசு, பின் பொரு கருமத்தைத் தொடங்குசு, மாலைப் பொழுதின்கட்டான் வணங்குங் தெய்வ த்தை நின்று தொழுதல் குற்றமாம், இருந்து தொழுசு எ-று. (ஈ)

தேவர் வழிபாடு தீக்கனு வாலாமை, யுண்ட்து கான்றன் மயிர்களைத் தூண்பொழுது, வைகு துயிதீலா டினையின முச்சுக் கீழ்மக்கண், மெய்யற் கேள்வை மயதூற் கீளாந்து, மையுறுதா டுகநீர்.

* நீணவிழைழுச்ச - புணர்ச்சி. † வாயில்விழைழுச்ச - எச்சில்.

ஆசாரக்கோவை.

(இ.ள்) தன்னால் வணங்கப்படுங் தேவனை வழிபடுதற்கண்ணும், தீக்குளக் கண்டவிடத்தும், தூய்மையின்மை யுண்டாயின விடத்தும், உண்டதனீக் கான்றவிடத்தும், மயிர்களைத் விடுத்தும், உண்ணும் பொழுதும், பெர்மு தேற உறங்கிய விடத்தும், இணைவிழைச் சுண்டாயின விடத்தும், சீழ்மக்க ஞாடம்பு தீண்டியவிடத்தும், முத்திரி நீபூடங்கால் வாழுதைவிடத்தும், என விப்பத்திடத்தும், ஐயுருதே நீராடுக எ-று. (யக)

உடுத்தலா நீராடா ரொன்றுடுத் துண்ணை, குடுத்தாடை நீருட் பிழியார் விழுத்தக்கா, ரொன்றுடுத் தென்று மவைபுகா ரொன்பதே, முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ.ள்) ஒன்றனை யுடுத்தல்லது நீராடார், இரண்டுடுத்தன்றி யொன்றுடுத் துண்ணார், உடுத்த வாடையை நீரின்கட் பிழியார், சீர்மை தக்கா ஓராடையை யுடுத்து, அவையின்கட் செல்லாரொன்று சொல்லப்படுவது-டழையார் கண்டமுறைமை எ-று. (யஉ)

தலையாத்த வெண்ணையா லெவ்வுறுப்புங் தீண்டார், பிறருடுத்த மாசுணியுங் தீண்டார் செருப்புக், குறையெனிலுங் கொள்ளா ரிரந்து.

(இ.ள்) தலையின்கட் டேய்த்த எண்ணையால் யாதோருறுப்புங் தீண்டார், பிறருடுத்த அழுக்காடையுங் தீண்டார், பிறர் தொட்ட செருப்பும் பிறரிரந்து தமக்குக் காரியமென்று வேண்டிக் கொள்ளினுங் கொள்ளார் எ-று. (யஞ)

நீரு ணிழற்புரிந்து நோக்கார் நிலமிராக், கீரூ ரிராமரமுஞ் சேரா ரிடானினு, நீர்தொடா தெண்ணை யுரையா ருஷாத் தபி, நீர்தொடார் நோக்கார் புலை.

(இ.ள்) நீரின்கட் டன்னிழலை விரும்பி நோக்கார், நிலத்தை யிருந்துகீரூ, இரவின்கண் ஞாருமரத்தின்கண்ணுஞ் சேரார், நோய்கொண் டிடர்ப்பட்டாராயினும் நீரோத் தொடாதே யெண்ணையுடம்பின்கட்டேயார். அவ்வெண்ணைய் தேய்த்தபின் றம்முடம்பின்மேல் நீரோத் தெளித்துக்கொள்ளாது புலையைத் தன்கண்ண ஞேக்கார் எ - று. (யஈ)

நீராடும் போழ்தி னெறிப்பட்டா ராஞ்ஞான்று, நீந்தா ருமியர் திளையார் விளையாடார், காய்ந்த தெணினுங் தலையொழி ர் தாடாரே, யுய்ந்த வறிவி னவீர்.

“

(இ-ன்) ஒருமுறைப்பட்டார் நீராடும்போழ்தின்கண் ஜெருஞானு கீந்தார், நீரின்கண் னுமியார், நீரைக் குடைங்து திளையார், விளையாலுதுஞ் செய்யார், என்னென்ற பெருது தலைகாய்ந்த தெணினுங் தலையொழிய நீராடார் ஆய்ந்த அறிவிஞர் எ-று. (யடு)

ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பசுத்திங்க ணுயிறு, தம்பூத மெண்ணை திகழ்வானேற் தன்மெய்க்க, ஜெம்பூத மன்றே கெடும்.

(இ-ன்) நிலமுதலாயின ஐம்பூதங்களையும், பார்ப்பானையும், பசுக்களையும், திங்களையும், ஞாயிற்றையும், தன்னுடம்புபோலக் கருதிப் போற்று திகழ்வானுயின் தன்னுடம்பின்கணுள்ள ஐந்து பூதத்தையு முடைய தெய்வங்கள் அன்றே கெட்டகன்று போம் எ-று (யசு)

அரச னுவாத்தியான் றூய்தந்தை தம்மு, னிகரில் குரவு ரிவரிவாத், தேவாப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி.

[இ-ன்] அரசனும், உவாத்தியும், தாயும், தந்தையும், தனக்குமூத்தோனுமே ன விவர்கள் தமக்கு னிகரில்லாத குரவராவார். ழிவர்களைத் தேவாப் போலத் தொழுதெழுக வென்று சொல்லப்படுவதெல்லா நல்லாருமாத்துச் சொல்வியினறி எ-று. [யஎ]

குரவ ருநாயிகந்து செய்யார் விரதங், குறையுடையார் தீரமறவார் நிறையுவா, மேற்கோலுங் தின்னார் மரங்குறையா ரே ன்பதே, நல்லறி வாளர் துணிவு.

[இ-ன்] முன்பு கூறப்பட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லைக் கடங் தொன்ற ஜெயுஞ் செய்யார், முடியாது கிடங்த குறைவிரதமுடையார் மிகவதனீ மறங் தொழுகார், மதினிறைந்த வவாவின்கண் தம்பற்றுடைப்பதுஞ் செய்யார், அவ்வவாவின்கண் மரங்களையுங் குறையாரென்று சொல்லப்படுவது நல்லறிவாளர் தொழில் எ-று. (யா)

நீராடுக் கால்கழுவி வாய்ப்புசிமண்டலஞ்செய், துண்டாரேயுண்டா ரெனப்படுவ ரல்லாதா, ருண்டார்போல் வாய்ப்புசிச் செல்வ ரதுவெட்டத்துக், கொண்டா ரரக்கர் குறித்து.

[இ-ன்] குளித்துக் கால்கழுவி வாய்ப்புசி, உண்ணுமிட மண்டலஞ்செய்து உண்டா ருண்டாராவர் இப்படியோழிய வுண்டவர்கள் உண்டானாப்போல் வாய்ப்புசிப் போவா ரூணை அரக்கரொடுத்துக் கொண்டார் எ-று. [ஷகு]

கரவினீர் நீங்காமை யுண்டிடுக பள்ளியு, மீரம் புலராமை யே றற்க வேங்பதே, பேரறி வாளர் துணியு.

[இ-ன்] கால்கழுவி நீருலருவதற்கு முன்னே யுண்ணத் தொடங்குக, பாயலி ன்கண்ணுங் கால்கழுவிய ஈரம் புலர்ந்தாலன்றி யேறுதோழிக வென்று ரொல்லப்படுவது பேரறிவாளர் துணியு எ-று. [உடு]

உண்ணுங்கா நேங்குந் திசைகிழக்குக் கண்ணமர்ந்து, தாங். கான் றுளங்காமை நன்கிரீஇ யாண்டும், பிரியாது நோக்கா துணையான் ரேழுதுகொண்ட, டிண்க வுகாஅமை நன்கு.

[இ-ன்] உண்ணும்போது நோக்கப்படுங் திசை கீழ்த்திசையாங்கன் போருந் தி, தூங்காது புடைபெயராது நன்றாகவிருந்து, எவ்விடத்தும் பிரிதொன்ற தீன் வினையாது நோக்காது சொல்லாது உண்கின்ற உணவுனைத்தோழுது சிந்தாமலுண்க எ-று. [உடு]

விருந்தினர் முத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை, யிவர்க்குண் கோடு த்தல்லா அல்லானாகீ பெற்று, மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

[இ-ன்] விருந்தினரும், மிகமுத்தோரும், பசுக்களும், சிறைகளும், பிள்ளைக் குமைன்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு உணவுகோடுத் தல்லது உன்னார் என்றும் ஒழுக்கம் பிழையாதார் எ-று. [உடு]

ஓழிந்த திசையும் வழிமுறையானவை, முகட்டு வழியுண் புகழ்ந்தா ஈகழ்ந்தார், முகட்டு வழிகட்டிற் பாடு.

[இ-ன்] முன்சொன்ன கீழைத்திசையும் அக்கீழைத்திசைக் கீட்டிழலாதா யின் பின்னை ரோக்கி யுண்டற்கு எல்லவாம், வாயினேரிருந்துண்டலை யா

மேனப் புதுதார்கள், முட்டினேர் கட்டிலிட்டுக் கிடக்கலாகாதென்று பழித்தார்கள் எல்லர் எ-று. [உங]

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையு முண்ணார், சிறந்து பிகவுண்ணார் கட்டின்மே ஹுண்ண, ரிறந்தொன்றுங் தி ண்ணற்க நின்று.

[இ-ள்] கிடந்துண்ணலாகாது, நின்றுண்ணலாகாது, வெள்ளிடையின்ற ணிருந் துண்ணலாகாது, விரும்பி மிகவு மூண்ணலாகாது, கீட்டின்பேவிரு துண்ணலாகாது, நெறியைக் கடந்து மிக யாதொன்றுந்ற நின்னலாகாது முன்றுவ்வர் முன்னெழார் மிக்குற ருணின்க, ஜென்பெறி அமாற்ற வலமிரார் தம்மிற், பெரியார்தம் பாலிருந்தக் கால்.

[இ-ள்] தம்மிற் பெரியார் தம் பந்தியிலிருந் தண்ணுமிடத்து அப்பெரியாரு ஸ்பதற்கு முன்னே தாமுண்ணார், முந்துற வெழுந்திரார், அவர்களை நெருக் கியிரார், உண்ணுமிடத்து மிக யாதாயினும் பெற்றும் வலமிருந்துண்ணற்க எ-று. மீக்குற ராண்னின் சொற்செலவு செய்யா ரென்றுமாம். [உங]

கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப, மேச்சும் வகையா லொழித்த விடையாகத், துய்க்க முறைவகையா ஹாண்.

[இ-ள்] கைச்சுப் கறியெல்லர் முடிவின்கண் ஞைவும், தித்திச்சுங் கறியெல்லா முதலாகவும், ஒழித்த சுவைகளுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாகவு முன்குபுகழும் வகையான் எ-று. [உங]

முதியவஹப் பக்கத்து வைபார் விடுமுறையா, ஹன்ப்வற்று ளெல்லாஞ் சிறிய சடைப்பிடித், தன்பிற் ரிரியாமை யாசார நீங்காமை, பண்பினு னீக்கல் கலம்.

(இ-ள்) தம்மின் முத்தா ருண்ணும் பொழுது அம்முத்தாாத் தம் பக்கத் துணவத்துண்ணார், முறைமயா னுண்ணுங் கலங்களெல்லாவற்றுள்ளாஞ் சிறியக்லங்களைக் கடைப்பிடித்துத் தனக்குக் கைக்கொண்டு, காதலிற் பிறழாத வகையும் ஒழுக்கத்தை னீங்காத வகையு முண்டு வணவேறுகூட உண்ட மைந்தால் உள்ள கலங்களை முறைபட நீக்குக எ-று. [உங]

இழியாமை நன்குமிழ்க் தெச்சி லறவா, யடியோடுங்கு து
டைத்து வடிவடைத்தா, மூக்காற் குடித்துத் துடைத்து மு
கத்துருப், பொத்த வகையால் விறலுறுத்தி வாய்ப்புசன், மிக்
கவர் கண்ட நெறி.

[இ - ள்] வாயிற் புக்கீ ருட்புகாமைமூமிகவு முமிழ்ந்து, எச்சிலறும்படி வா
யையும் அடியையு மிகத்துடைத்து, அழுகடைத்தாக முக்காற் குடித்துத் தூ
டைத்து, முகத்தின்கணுள்ள ஏறுப்புகளை அவற்றுக்குப் பொருள்தும் வகை
யால் விரல்களை யுறுத்தி அப்பெற்றியானே பூசும் பூச்சிநெறி மிக்கவர் கண்ட
நெறி. எ - று. (உங)

இருக்கயாற் றண்ணீர் பருகா ரோருகையாற், கொள்ளார்
கொடாஅர் குரவர்க்கிருகை, சொறியா ருடம்பு மடுத்து.

[இ - ள்] இருக்கயான் முசந்தும் ஏற்றுங் தண்ணீர் குடியார், குரவர் கொடு
ப்பனவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக்கொள்ளார், அவர்க்குத் தாமொருகையா
ற் கொடார், உடம்பினை மடுத்து இருக்கயாற் சொறியார் எ - று. (உக)

அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே, யண்ணூர் வெகுளார்
விளக்கிகழார் முன்னந்தி, யல்குண் டடங்கல் வழி.

(இ - ள்) மாலைப் பொழுதின்கண் கிடத்தலும் வழி. ஈடத்தலான் செய்யார்
ஒருவனைச் சிறுவதுஞ் செய்யார், அந்திப்பொழுது விளக்கிகழா தேற்றுவார்;
மாலைப் பொழுதின்கண் ஞாண்ணது, அல்கவின்கண் ஞாண்டு புறம்போகாது
ஓரிடத்தின்கண்ணே யடங்குதல் கெறி எ - று. (நங)

கிடக்குங்காற் கைகூப்பித் தெய்வங் தொழுது, வடக்கொடு
கோணக் தலைசெய்யார் மீக்கோ, ஞாற்கொடுத்துச் சேர்தல்
வழி.

[இ - ள்] கிடக்கும் பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூப்பித் தொழுது வட
திசையின்கண்ணூங் கோணத் திசையின்கண்ணூங் தலை வையாது மேற்போர்
ப்பதொன்றினை யுடம்பின்கட் கொடுத்துக் கிடத்தல் நெறி எ - று. (நக)

இருதேவர் பார்ப்பாரிடைபோகார் தும்மினு, மிக்கார் வழுத் தித் தொழுதெழுகவைப்பார்க், சூடன்செல்லுவள்ளுமுவந்து.

(இ - ள்) யிருதேவர் நடுவும், பார்ப்பார் பலர் நடுவும் ஊடறுத்தப் போகார். தும்மினபொழுது மிக்கார் வழுத்தினாற் ஜெழெழுக, தம்மோ டோப்பார்க் கு வழிபோம்போ தடனே நேர் செல்க, தம்முள்ள முவந்து எ - று. ஈ

புற்பைங்கு மூப்பி சுடலைவழி தீர்த்தங், தேவாகுலுநிமிலானி லைவண் பசியென், றீஞாந்தின் கண்ணு முமிழ்வோ டிருபுல ஹஞ், சோரார் ருணர்வுடை யார்.

(இ - ள்) புல்வின்கண்ணும், விளைவிலத்தின்கண்ணும், ஆப்பியின்கண்ணும், சுடலையின்கண்ணும், வழியின்கண்ணும், தீர்த்தத்தின்கண்ணும், தேவர் கோட்டத்தின்கண்ணும், நீழவின்கண்ணும், ஆளை நிற்குமிடத்தின்கண்ணும், சாம்பவின்கண்ணு மென வீணாந்தின்கண்ணும் உமினையும் முத்திரபுரி டங்களையுஞ் சோரார் ருணர்வுடையோர். எ - று ஈ

பகற்றெற்கு நோக்காரிராவடக்கு நோக்கார், பகற்பெய்யாக் கீயினு ணீர்.

(இ - ள்) பகந் றெற்குநோக்கியும், ஓரா வடக்குநோக்கியு மிருந்து முத்திர புரிடங்களைச் சோரார். பகற்பொழுதின்கட்ட ஹயினுணீர் பெய்யார் எ - று ஈ

பத்துத் திசையு யினத்தான் மறைத்தபி, னந்தரத் தல்லா அ மிவோ டிருபுலனு, மிந்திர தானம் பெறினு மிகழாரோ, தந்தி ரத்து வாழ்துமென் பார்.

(இ - ள்) திசை பத்தினையு மறைத்தாராக மனத்தாற் கருதிப் பத்துத் திசை யின்கண்ணு மின்றியிலே வேறேரிடத்தின்கண்ணே சோர்கின்றுராகக்கரு தி யல்லது உமினையும், முத்திர புரிடங்களையும், இந்திர னுறையுமிடம் பெற்றுராயினும், சோரார் நூன்முறையா வெழுகுது மென்பார். எ - று ஈ

நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார், வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால், வாாந்துகொண் டல்லது பூசார் கலத்தி

ஞந், பெய்பூச்சுச் சீரா தெனின்.

(இ-ள்) நீரக்த்தின்கணின்றும் நடவாசின்றுங் தம் வாய் பூசார், ஓடீர்பெற் றிலாராயின் நிலைகீருள்ளும் அப்பெற்றி பூசார், அங்நீர்க்குந்தும்போதும், பூசும் போதும் மனத்தான் வணயறுத்துக்கொண் டல்லது பூசார், அதுவஞ்செய் வது, கலத்தான் முகந்து சிலர் பெய்யப்பூசு முடியாதாயின். எ - று. நகூ

சுடங்கைப் போகார் சுவர்மே ஒமியா, ரிடோனினு மாசுணி கீழ்தம்மேற் கொள்ளார், படைவரினு மாட்ட வளியுஙாப்ப ப் போகார், பலரிட்ட யாடை யுதிராரே யென்றுங், கடன்றி காட்கி யவர்.

(இ-ள்) ஒருவற்கும் விளக்கிற்கும் நடிலூடறுத்துப் போகார், சுவரின்மே ஒமியார், தமக்குக் குளிரா னிடர் வரினும் பிறருடுத்த மாசுணியைத் தங்கீழ் ப்படுப்பதும் மேற்போர்ப்பதுஞ் செய்துகொள்ளார், படை வந்ததாயினும் தாழுடுத்த ஆடைக்காற்றுப் பிறர்மே ஒறைப்பப் போகார், பலர் நடவணின் றடையை யுதரூ காஞ்ஞான்றாங் கடைப்பாட்டை யறிந்த அறிவுடையார்.

பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோ, டறன்றிந்தா ரிவ்வை ந்து நோக்கார் திறனிலான், நெள்ளப் ப்புவது மன்றி நிரயத்துச், செல்வழி யுத்திடுதலால்.

(இ-ள்) பிறர் மனையானும், கள்ளும், சளவும், சூதும், கொலையு மென் றிவ்வைந்தினையும், அறன்றிந்தார் செய்வேமன்று கருதார். கருதுவாராயின், திறப்பாடிலான்று பலரா விகுழப்படுதலுமன்றியே நரகத்தின்கண் செல்லு நெறியில்வை செலுத்துதலான் எ - று. நா

பொய்குறளை வெளவ லடுக்கா றிவைநான்கு, மையங்கீர்கா ட்சியார் சிந்தியார் சிந்திப்பி, ணையம் புகுசித் தருநிரயத் து யத்திடுந், தெய்வமுஞ் செற்று விடும்.

(இ-ள்) பொய்யும், குறளையும், பிறர் பொருளைத் தாம் வெளவவேண்டுங் காதலும், பிற ராக்கத்தின்கட் பொருமையும், என விவை நான்கைனையும், ஒயங் கீர்ந்த அறிவினையுடையார் நினையார். நினைப்பாராயின் பிச்சைபுகுவித்

து நரகத்தின்னண்ணேயும் புகுவிக்கும். தெய்வமுங் கெடுத்துவிடும் எ.து. நகூ
தமக்கென் றலையேற்றூர் தம்பொருட்டேன் கொல்லா, ரடுக்க
ளையெடுக்கிற் படாஅர் மனைப்பவி, யுட்டின்மை கண்டுண்க இுண்டு.

(இ-ள்) தமக்கென் றலையேற்றூர். தெய்வப்பொருட்டன்றித் தங்காரணத்
தாற் கொன் றானைக் கொள்ளார். அட்டிலின்க வெண்ச்சில்படுத்தார், மனை
யிழ்ற தெய்வங்கட்குப் பலியுட்டின்மை யறிந்தபின்னைத் தாழுன்க எ.து.

உயர்ந்ததின் மேவிரா ருள்ளழிவு செய்யா, ரிறந்தின்னு செய்
தக்கடைத்துங் குரவ, ரிளங்கிளை குரண்ணுமிடத் து.

(இ-ள்) தமக்கிளைய சுற்றத்தா ருண்ணுமிடத்துக் குரவராயினு ருயர்ந்ததின்
மேவிரார். இளங்கிளைகள் மனமழிவலவற்றையுன் செய்யார், முறையை
கடங்கு மற்றவ்விளங்கிளை ளின்னுத செய்தகாலத்தும் எ - து. ரக

கண்ணெச்சில் கண்ணுட்டார் காலொடுகா ரேயார், புண்ணிய
மாய தலையோ டுறுப்புறுத்த, நுண்ணிய நூலுமிவி ஞார்.

[இ-ள்] ஒருவன் றன் கண்ணிற்கு மருக்தெழுதிய கோல்கொன் டவ்வெச்
சில் கழியாது தங்கண்ணிற் கம்மருங் நூட்டார். தங் காலொடுகால் தேயார்.
புண்ணிய மாயபொருள்களைத் தந்தலையின்கண்ணும், மற்றை யுறுப்பின்கண்
னுபுறுத்துக. நுண்ணிய நூலை யுணர்வார் எ - து. ५२

தீண்டாநாண் முங்கானு நோக்கார்கீ ராடியபி, நீராறு நாளு
மிகவற்க வென்பதே, பேரறி வாளர் துணிவு.

(இ-ள்) தம்மைவியர்க்குப் பூப்புங்கழுந்தால், மெய்யுறலாசாதாளர் மூன்
றின்கண்ணும் அவனா நோக்கார். நீராடியபின்பு பன்னிரண்டு நாளும் அக
லாதொழிகவன்று சொல்லப்படுவது பேரறிவாளர் துணிவு எ - து சங்

உச்சியம்போழ் தோடிடையாமீ ரந்தி, மிக்க விருதேவர்
நாளோ டுவாத்திதா, ளட்டமியு மேஜைப் பிறந்தநா ஸிவ்வ
ளைத்து, மொட்டா ருட்னுறைவின் கண்.

இ-ள்] உச்சியம்பொழுதும், நடுக்கங்குலும், மாலையும், காலையும், மிக்க

இருதேவர் ஸரளர்கிய ஆதினாயும், ஓணமும், உவாவும், அட்டமியும், தாம் பிறக்க நானுமென இங்கோட்களின்கண் தம்மனைவியரோடு ஒறைவின்கண் நல்லா ருடன்படார். எ - று

ஏ

நாழி மணைமே விரியார் மணைக்குவிழார், கோடி கடையுள் விரியார் கடைத்தலை, போராது கட்டிற் படாஅ ருதியாதார், தந்தலைக்கணில்லா விடல்.

[இ - ள்] நாழியை மனைமேவிருத்தார். மணையைக் கவித்தி வையார். புத்தாடையைத் தலைக்கடையின்கண் விரியார். பலரும் புகுதுங் கடைத்தலைக் கண் ஞராயாது கட்டிற்படார். தம்மை யறியாதார் ஞன்பு வில்லாதுவுகூடுகூன - று. அல்லதுஉங் தம்மை யறியாதார் கடைக்க ணில்லாது வீடுகவெனி னு மாம்.

ஏ

துடைப்பங் துகட்காடு புல்விதழும் சேத்தற், கருங்கலங் கட்டில் கிழிந்ததனேடைந்தும், பரப்பற்க பந்தரகத் து.

[இ - ள்] * துரால்சீக்குங் துடைப்பமும், துகளோடுகூடிய துராலும், கூவி ன் புறவிதழும், பழங் கருங்கலங்களும், கீழிந்த கட்டிலுமென இவ்வைங் தும், மணப்பங்தரின் கீழ் பரப்பாதொழிக.. எ - று

ஏ

காட்டுக் களைந்து கலங்கழீவி யில்லத்தை, யாப்பினீ ரௌங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை, நீர்ச்சால் கரக நிறைய மலரணிந். தி ல்லம்பொவிய வடுப்பினுட்டைப் பெய்க, நல்ல நுறல்வேண் டு வார்.

(இ - ள்) சிறுகாலையே தூயிலெழுந்து, இல்லத்துள்ள துராலைக் களைந்து, கருங்கலங்களைக் கழுவித், தம்மனை நீப்பினீராலே யெங்குந் தெளித்து, நீர்ச்சாலையுங் கரகத்தையு நிறைய மலரணிந்து இல்லத்தும் பொலியும்படி யடுப்பினுள் தீயுண்டாக்குக, நல்ல செவ்வத்தை யுறல்வேண்டுவார். எ - று சன

அட்டமியு மேணை புவாவும் பதினாண்கு, மப்புமி காப்பார்க்கு நுகண்ணு மிக்க, நிலத்துளங்கு வீண்ணாதிர்ப்பு வாலாமை பார்ப்பா, நிலங்குநா லோதாத நாள்.

* துரால்-சேத்தை. நீப்பி-சாணம்.

[இ-ள்] அங்கமினானும், உவாங்கும், பதினாண்தும், தாழுறையும் பூதி காக்கு மரசற் *குறைகளுள்ள நானும், மிக்கநிலத்துளக்குள்ள நானும், வள்ள ஜ்திரப்புள்ள நானும், தமக்குத் தூய்மைபோதாத நானும், என இங்ஙாட்கள் பார்ப்பார் வேதமோதாத நாட்கள். எ - று. ஏ

கல்விபாணங் தேவர் பிதீரவிமூர் வேள்வியென், நைவகை நா ஞ மிகழு தறஞ்செய்க, பெய்க விருந்திற்குங் கூழ்.

[இ-ள்] தான் செப்புங் கல்வியானை நாளின்கண்ணும், தேவர்க்குச் சிறப்பு நாளின்கண்ணும், பிதீரக்களுக்குச் சிறப்புச்செய்யு நாளின்கண்ணும், விமூநாளி ன்கண்ணும், யாகஞ்செய்யு நாளின்கண்ணும், இகழுதே கொண்டயறஞ்செய்க. விருந்தினர்க்குஞ் சோறிடுக. எ - று ஏக

உடைநடை சௌற்சோர்வு வைதலிந் நான்கு, நிலமைக்குஞ் கல்விக்கு மாண்மைக்குஞ் தத்தங், குடிமைக்குஞ் தக்க செயல்.

[இ-ள்] உடையும், நடையும், சௌற் சோர்வும், வைதலுமென இங்ஙான்கும், தாமரசனற் சிறப்புறப் பெற்றமைக்கும், தம்மாண்மைக்கும், தங்கல்விக்கும், குதிப்பிறப்பிற்கும், தக்கதகுதியாகச் செய்க. எ - று ஏயி

பழிபாரிபழிபார் பலருள் ஞநங்கா, ரிசையாத நேர்ந்து கரவா ரிசைவின்றி, யில்லாகா யெள்ளி யிகழ்ந்துநாய்கார் தள்ளியுந், தாங்கருங் கேள்வி யவர்.

[இ-ள்] பவர்கவெணிருந்து பிறாப் பழித்துநாயார், இழித்துநாயார், பலர் நலிவலூறங்கார், தமக்குச் செய்யப் பொருந்தாதவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்கி ரோமென்று உடம்ப்டுச் செய்யாதொழியர், தகுதியின்றி வறியானை யிகழ்ந்து முறைமை கடந் துநாய்கார், பிறரான் மாறுபடத்காரிய கேள்வியார் இறந்தும் எ - று. ஏக

மின்னென்றியும் வீழ்மீனும் வேசையர்கள் கோலமுந், தம்மொளி வேவண்டிவரர் நோக்கார் பகற்கிழவோன், முன்னென்றியும் மின்னென்றியும் மற்று.

[இ-ள்] மின்வளரியையும், வீழ்மீனையும், வேசயர்கள் கோலத்தையும், தமது விளக்கத்தை வேண்டிவார் நோக்கார், புகற்கிழவொன்றைய காலை யொளியையும், மாலை யொளியையும்; அப்பெற்றியே நோக்கார் எ-று. ரூ

படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுணையும், வகையும் புற்று மு
கையாலே யென்று, மசையாத் வள்ளத் தவர்.

(இ-ள்) வஞ்சனை யுணையும், பயன்படாத வுளையும், வாய் காவாது வேலை
ஷய வுளாக்குமுனையும், பிற்காப் பழியுணாக்கு முணையும், இவையாதுஞ்
சொல்லார். என்றால் தளராத வள்ளத்தவர் எ-று. ரூ

தெறிவெர்டு கல்லேறு வீனை விளியே, விகிர்தங் கதங்கரத்
கல்கைபுடை தோன்ற, வூறுப்புச் செகுத்தலோ டின்னவை
யெல்லாம், பயிற்றார் தெறிப்பட்டவர்.

[இ-ள்] தெறித்தலும், கல்லெறிதலும், *வீனைசெய்தலும், தூரப்போதின்
ரூத்திரவனை யழைத்தலும், ஒருவன் செய்கையும், சிரான்முதலாயினவற்
றைத் தானும் அவ்வகை யிகழ்ந்துசெய்துகாட்டலும், வேகமுடையன்தலும்,
ஒளித்தலும், கையோடுகை புடைத்தலும், பிறர்க்கு வெளிப்படக் கண்ணிட
தன் முதலாயின செய்து தன்னுறுப்பைச் செகுத்தலும், இப்பெற்றிப் பட்ட
ங்கையெல்லாம் பயின்றுசெய்யார் வழிப்பட்டார் எ-று. ரூ

முறுவ வினிதுங்கானீர் மீண்பாய், கிடக்கையோ டின்வை
ந்து மென்ப தலைச்சென்றார்க், கூடைடு செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இ-ள்] முறுவலோகூடிய வினிதுங்கையும், கால் கழுவ நீரும், இருக்க
மீண்யும், கிடக்கப் பாயும், கிடக்கு மிட்டுமென இவ்வைந்துமென்று சொ
ல்லுப், தம்மிடத்துச் சென்றார்க் குணவுடனே செய்யுஞ் சிறப்புக்கள் எ-று
கறுத்த ப்கைமுனையுங் கள்ளாட்டுக் கண்ணு, நிறுத்த மனமில்
ல்லார் சேரி யனைத்துங், குணநோக்கிக் கொண்டவர் கோள்
விட்டுழியு, நிகரி லறிவினூர் வேண்டார் பலர்தொகு, நீர்க்க
ங்கையு நீடுநிலை.

[இ-ள்] வெகுண்ட ப்கை முனையின்கள்னும், கள்ளாற் களித்தாமீடுத்
வீனைசெய்தல் - களைத்தல் முதலியன செய்தல்.

தும், பொதுஷாளிர் சேரிக்கண்ணும், தங்குணங்களையாராய்த்து தம்மை விரும்பிக்கொண்டார் கேட்பாடு விட்டவிடத்தும், பலர் தொழுநீர்க்கணாயிடத்தும், நெடிதாக நிற்கையை, ஒப்பில்லாத அறிவினையுடையார் விரும்பார்.

முளிப்பிலுங்கானமுஞ் சேரார்த்திக் கூட்டார், துளிவிழுக்கால்பரப்பி யோடார் தெளிவிலாக், கானந் தமிய ரியங்கார்துளி யுஃகி, நல்குர வாற்றப் பெறுகினுஞ் செய்யாரே, தொல்வாணா விற் தீர்ந்த தொழில்.

(இ - ள்) மூற்றிய புல்லின்கண்ணும், மூற்றிய காட்டின்கண்ணும் சேர்ந்திரார். அவற்றைத் தீக்குணவாக வூட்டார். மழை பெய்யாறிற்கக்காலைப் பரப்பியோடார். தேற மூடியாத காட்டுள் தமியராய்ப் போகார். மழை குறைங்குபெய்யாதொழிதலால் வறுமை மிகப் பெரிதாயிற்றுயினுங் தங்குடியொழுக்கத்தை நீங்கிய தொழில்களைச் செய்யார் எ - று. குள

பாழ்மணையுந் தேவ குலனுஞ்சுடுகாடு, மூரில் வழியெழுந்த வொற்றை முதுமரனுங், தாமே தமியர் புகாஅர் பகல்வளரார், நோயின்மை வேண்டு பவர்.

[இ - ள்] குடியில்லாத மனையகத்தும், தேவாலயங்களுக்குள்ளும், சுடுகாட்டுக்குள்ளும், ஊரில்லாதவிடத் துளதாயினை தனி முதுமரத்தின்கண்ணும் அறிவின்றித் துணையோடல்லது தாமே போகார், பகலுறங்கார், நோயின்மை வேண்டுவார் எ - று. குஞ

எழுச்சிக்கட் பிற்கவார் தும்மார் வழுக்கியு, மெங்குற்றுச் சேரோ வெண்ணாரே முன்புக், கெதிர்முகமானின்றுமொயாரிருசார்வுங், கொள்வர் குரவர் வலம்.

(இ - ள்) பிறராழுந்து போகத் தொடங்கினபொழுது அவனைப் பின்னே நின்றழையார். அப்பொழுது தும்முவதுஞ் செய்யார். மறந்தும் எங்குப் போகிறோன்று சொல்லார். முன்னேபுக் கெதிர்முகமாகநின்றும் ஒன்றைச் சொல்லார். அவர்க் கிருமருங்கு நின்று சொல்வார். தங்குரவர் போம்பொழுது வலங்கொண்டு போக. எ - று. குகை

உடம்புநன் நென்றுரையா ஏதார் விளக்கு, மடுப்பினுட்டு

நந்தக் கொள்ளாரதனைப், படக்காயார் தம்மேற் குழித்து.

[இ-ன்] பிறணப் பார்த்து உடம்புங்களுமிருந்ததென்று சொல்லார். விளக்கினையும் வாய்ப் பூதி யவியார். அட்டி வெப்பின்கண் ஜெருப்பிவியச்செய்யார். அதெருப்பின் சூடர் தம்மேற் படக் குளிர் கெடக் காயார் எ. ரு. சுயயாதான்று மேறூர் செருப்புவெயின்மறையா, ரான்றவிந்து முத்த விழுமியார் தம்மோடங், கோராது சேல்லு மிடத்து.

[இ-ன்] யாதான்று மேறிப்போகார், செருப்புத் தொடர், ஒன்றன்று பிறர் தம்மேல் வெயின். மறைக்கப் போகார், ஆன்ற விஸ்த முத்த விழுமியார் தம்முடன்கூட வழிபோமிடத்து. எ - ரு. சுக

வாஸ்முறையான் வந்த நான்மறையாளனா, மேன்முறைப்பாற்றங் குரவாப் போலொழுக, நான்முறையாளர் துணிவு.

[இ-ன்] யாவியமுறையான் வந்த நான் மறையாளனா, மேலையுறைத் தன்மையையுடைய தங்குரவாப்போற் கொண்டொழுகுதல் நூன் முறையாளர் துணிவு. எ - ரு. சுக

கால்வாய்த் தொழுவு சமய மெழுந்திருப், பாசார மென்பர் குரவர்க் கிவையிவை, சாரத்தாற் சொல்சியழுன் து.

[இ-ன்] காவின்கட்டொழுதலும், அவர் நன்றென்ற சமயத்தின்கணிற்றும், அவாக்கண்டாலெழுந்திருத்தலுமென வீவை குரவர்க்குச்செய்யுமாசாரமென்று சொல்லுவர் நல்லார். குரவர்க்குச்செய்யுமாசாரம் பலவுற்றுள்ளும் சாரத்தாற் சொல்லப்பட்ட விச்முன்றுமோம். எ - ரு. சுந

துறந்தாளைப் பேணலு நாணைலுந் தாங்கற்ற, மறந்துங் குரவர்முற் சொல்லாமை மூன்றுந், திறங்கண்டார் கண்ட நெறி.

(இ-ன்) அருந்தவாப் பாதுகாத்தலும், பழி நாணைலும், தாங்கற்றவற்றைக்குரவர்முன் மறந்தாயினுஞ் சொல்லாமையுமென இம்முன்றுந் திறப்படவறிந்தார் அறிந்த நெறி. எ - ரு. சுக

பார்ப்பாதவரே சுமந்தார் பினிப்பட்டார், முத்தா ரிளையார் பகப்பெண்டி ரொன்றிவர்கட், காற்ற வழிவிலங்கி ஞான பிறப்பிடைப், போற்றி யெனப்படு வார்.

(இ-ள்) பார்ப்பாரும், தவசியரும், சுமந்தாரும், பினிப்பட்டாரும், முத்தாரும், பிள்ளைகளும், பசக்களும், பெண்டிருமென்று சொல்லப்பட்ட இவர்க்கு மிகவும் வழிகொடுத்து விவங்கிப்போயினாலோ தாம் பிறங்த பிறப்புத் தோறும் பிறராற் போற்றியென்று சொல்லப்படுவார். எ - று குடு

சன்றுண்டு மகடன் இடன்பிறங்தா ளாயினுஞ், சான்றூர் தயத்தா வுரையற்க வைம்புலனுஞ், தாய்கற் கரிதாக லான்.

(இ-ள்) தாயுடனுயினும், மகளுடனுயினும், தம்முடன்பிறங்தாளுடனுயினும், தனித்தாகவுண்டாயார் ஜம்புலன்களையுஞ் தடுக்கவரிதாகவன். எ - று குடு கடைவிலக்கிற் காயார் கழிகழிமை செய்யார், கொடையளி க்கட் பொச்சாவார் கோலனோய் செய்யா, ரிடையறுத்துப் போகிப் பிறனெருவற் சேரார், கடைபோக வாழ்ந்து மென்பார்.

(இ-ள்) அரசர்வாயிலின்கட்டடையுண்டானல் வெகுண்டு காயார். அரசரோடு மிகக்கீழ்மையையவர் பொருதவகை செய்யார், தமக்கொன்றுதவுமிடத்தும், அவர் தம்மைத் தலையளிக்குமிடத்தும் தமக்கவையமையாவன்றிகழார். அரசரோக்கக் கோலஞ்செய்யார். அரசரிருந்த வணவயின்சனூடறுத்துப்போகார். பிறனெருவுளைச்சேர்க்கிரார். முன்புபோலப் பின் கடைபோகவாழ்ந்துமென்று கருதுவார் எ - று குடு

தமக்குற்ற கட்டோயுஞ் தம்மிற் பெரியா, ருளாத்ததற் குற்ற வுணையு மஃதன்றிப், பிறற்குற்ற கட்டோயுஞ் சொல்லறக சொல்லின், வடுக்குற்ற மாகி விடும்.

(இ-ள்) தமக்குற்ற கட்டோகளும், தம்மிற் பெரியாக அரசாற்றிறப்புப் பட்டாருளாத்த வுணைகளும், அஃதன்றியே பிறர்க்குறுதியாகிய கட்டோகளும், அரசர்க்குச் சொல்லறக. சொல்லுவாராயிற் றமக்கு வடுப்படுங்குற்றயாம்.

ஷ

ஆசாரக்கோவை.

பெரியா ருவப்பன் தாழுவவா. ரில்லஞ், சிறியாகை டொண்.
இ புகாஅ ரறிவறியாப், பிள்ளையேயாயினு நீத்துாயார் தம்
மோ, டளவளர் வில்லா விடத்து.

..

(இ - ள்) பெரியராயுள்ளா ருவந்தனவற்றைத் தாழுவவார். தம்மில்லத்தின்
கட் கீழ்மக்களைக்கொள்ளு புகார். அறிவினையறியாத பிள்ளையோயினும் உய
ர்த்தன்றி யிழித்துச்சொல்லார். தம்மோ டளவளர் வில்லாதவிடத்து. எ - று

முனியார் துனியார் முகத்தெத்திர் நில்லார், தனிமை யிடத்துக்
கட் டங்கருமஞ் சொல்லா, ரினியவை யாமறிது மேன்னார்
கசிவின்று, காக்கைவெள் ளென்னு மெனின்.

(இ - ள்) அரசன் செய்வனவற்றை வெறுர். அவனேடு கலாயார். விலங்க
வன்றி நேரமுகத்தெத்திர்நில்லார். அரசன் றனியேங்கின்றவிடத்தின்கட் டங்கரு
மஞ் சொல்லார். இனியவான் பொருள்களை யாங்கணுகர்ந்தறிவேமென் றரச
ர்க்குச் சொல்லார். காக்கை வெள்ளென்றிருச்குமென் றரசன் சொல்லினாலே
யினு மவன்மேலன்பின்றி வெறுர். எ - று. எய

உமிவு முயர்ந்துழி யேறலும் பாக்கும், வகையில் ஹாயும்
வளர்ச்சியு மைந்தும், புணரா பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்) உமிதலும், உயர்ந்தவிடத்தேறியிருத்தலும், பாக்குத்தின்னலும்,
கூறுபாடில்லாத வுணாயும், உறங்குதலும், இவ்வைந்தும் அரசர்முன்பு செய்
யார். எ - று. எக

இதைவர்முற் செல்வழுங் கல்வியுந் தேசுங், குணாலுங் குலமு
டையா கூறு பகைவர்போற், பாரித்துப் பல்காற் பயின்று.

(இ - ள்) அரசர்முன்பு தஞ்செல்லமும், கல்வியும், தமதுவிளக்கமும், குண
ாலும், குடிப்பிறந்தார் தமக்குத்துன்பஞ்செய்யும் பகைவர்போற் பரப்பிப்பல்
காற் பயின்றுாயார். எ - று. எப

பெரியார் மனையகத்துந் தேவ குலத்தும், வணங்கார் குரவ
ாயுங் கண்டா லணங்கொடு, நேர்பெரியார் செல்லு மிட
த்து.

(இ - ள்) அங்கு மனையகத்தும், தேவராலயங்களுள்ளும், குரவளையுங்க ஸ்டால் வணங்கார், தெய்வங்கள் புறம்போங் தெழுந்தருள்ளிடத்தும், அரசு புறம் போதுமிடத்துங்கண்டாலும் வணங்கார். எ - று. எங்

நகைபீயாடு கொட்டாவி காற்றுப்புத் தும்ம, விழவையும் பெ ரியார்முற் செய்பாரே செய்யி, னசையாது நிற்கும் பழி.

(இ - ள்) சிரிப்பும், கொட்டாவியும், காறியுமிதலும், துழுமலுமென விவை யுமரசர்முன்பு செய்யார். செய்வராயி னிற்கும் பழி குறையங்கே. எ - று எசு

நின்றக்கூ னிற்க வடக்கத்தா லென்று, மிருந்தக்கா லேவா மை யேறூர் பெறுந்தக்கார், சொல்லிற் செனிகொடுத்துக் கேட்டிடுக் கீட்டும், வினைவற்க சொல்லாழிந்தக் கால்.

(இ - ள்) நன்மானுக்கன் என்றும் ஆசிரியர்முன் னடங்கியெழுகவேண்டு தவின் அவர் பாடஞ்சொல்லுதலை நிறுத்தினால் தாழும் நிற்கக்கடவர். அவர் முன்னிருந்தபோது அவாழுந்துபோவன ஏவதற்குமுன்னெழுந்து போ கார். அவர் பாடமுதலியவற்றைச் சொல்லிற் செவி தாழுத்துக்கேட்டிடுக. அ வர் யாதொன்றுஞ்சொல்லாவிடின் தாழும் வினவாதிருக்கக்கடவர் எ - று எநு

உடுக்கை யிகவர் செவிசொறுண்டர் கைமே, லெடுத்துகா யார் பெண்டூர் மேலேக்கார் செவிச்சொல்லுங், கொள்ளார் பெரியா ரஷ்த்து.

(இ - ள்) பெரியாரவைக் களத்தில் ஆடையைக் களையார். காதைச் சொறி றியார். கை மேலெடுத்துப் பேசார். மாதர்களை நோக்கார். பிற்தஞ்சு செவி யிற்சொல்லுஞ் சொல்லையுங்கேளார். எ - று. எசு

விணாந்துகாயார் மேன்மே அணாயார் பொய்யாய, ப்ரந்துகா யார் பாறித் துகாயா ரொருங்கெனைத்துஞ், சில்லைமுத்திலு வே பொருளடங்கக் காலத்தாற், சொல்லுக செவ்வி யறிந்து.

(இ - ள்) கடுகி யுணாயார். மேன் மேலுணாயார். பொய்யாய சொற்களைப் பர க்கவுணாயார். தாழுணாஞ்சத்தக்க சொற்களைப் பரப்பியுணாயார். கூடவெல்லா

வெழுத்தினையுஞ் சில்லெழுத்தினுனே பொருள்விளங்கும் வகைக்காலத்தோ
பெற்றவன் செவ்வியறிந்து சொல்லுக. எ - று. எள

தம்மேணி நோக்கார் தலையுள்ளார் கைந்நொடியா, ராம்மேணி
யாயினு நோக்கார் தலைமகன், நன்மேணி யல்லாற் பிற.

(இ-ள்) நற்குலப்பெண்டிர் தங்களைவரது உடலின் வடிவத்தையன்றி
ஏனையாடவரது மேணி எத்துணையழகுடையவேனும் பாரார். தம்முடலின்
வடிவத்தையும் நோக்கார். தலைமயிகைக் கோதார். கைந்நொடித்தன் முதலீ
யன செய்யார். எ - று. எஅ

பிறரொடு மந்திரங்கொள்ளா ரிறைவனைச், சாரார் செனியோ
ரார் சாரிற் பிறிதொன்று, தேர்வார்போ னிற்க திரிந்து.

(இ-ள்) பிறரோடுகூட விருந்தொன்றனை யாராயார். அரசனைச்சாரங்கில்
லார். அரசன் பிறனென்றுவனுக்குச் சொல்லுஞ் சொல்லைத் தஞ்செவியாலோ
ரார். ஒன்றனை ஆராய்வார் பேரை முகந்திரிந்து சிற்க. எ - று. எக

துன்பத்துட் உன்புற்று வாழ்தலு மின்பத்து, லின்ப வகையா
னைழுகலு மன்பிற், செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமையிம்முன்
றுங், திறப்பட்டார் கண்ணே யுள.

(இ-ள்) தன்பகாலத்தில் அத்தன்பத்துளமைவற்று வாழ்தலும், இன்ப
காலத்திற் பிறர்க்கின்பு செய்யும்வகையா னின்புற்றுநடத்தலும், அன்பினின்
றும் வேறுபட்டாரில்லம் புகாமையுமாகிய ஓம்முன்றும் ஒருதிறப்பட்டர்
கண்ணே யுளவாம். எ - று. அய

தெறுவந்துங் தங்குரவர் பேருளை யாரில்லத், துறுமி நெடி
துமிராஅர் பெரியானை, யென்று முறைகொண்டு கூரூர் புலை
யாயு, நன்கறிவார் கூரூர் முறை.

(இ-ள்) நன்கறிவார் தாம் வெகுண்டா ராயினுங் தங்குரவர் பெயனைச்
சொல்வார். தம்மில்லத்தின்கட்டம்மையை மிகவுங்கழறியுளைத்து நெடிதி
ரார். தம்மிற் பெரியானை முறைப்பெயர்சொன்டு சொல்லார். புலையாயு
முறைப்பெயர் சொன்டு கூரூர். எ - று. அக

புழைக்கணைப் பின்புகார் கோட்டி யுரிமை, யிவற்றுக்கட் செவ்வியார் நோக்காரேயவ்வத், தொழிற்குரிய ரல்லா தவர்.

[இ - ள்] பிறர்மனையின்கட் புழைக்கடைவாயிலாற் புகார், அரசன் கோட்டி கொண்டு கூத்துமுதலாயீனவற்றூ வின்புரூங்கின்றவிடத்தும், உரிமை மகளிரோடிருந்தவிடத்தும், செவ்வியராயுள்ளார்சென்று நோக்கார், அந்தத் தெழாழிற் குரியரல்லாதார். எ - று. அடு

வண்ண மகளி ரிடத்தோடு தய்மிட, மொள்ளிய மேன்பா ரிட ங்கொள்ளார் தெள்ளி, மிகக்கிழமை யுண்டெனினும் வேண் டாவே பெண்ணார்க், குவப்பன் வேறூய் விடும்.

[இ - ள்] அறிவடையோளான்று சொல்லப்படுவோர் கோலஞ்செய்யு மகளி ரிடத்தோடு சேர்ந்த தம்மிடத்தைச் சிறந்த இடமாகக்கொள்ளார். தெளிவு ற்று மிகுந்த வரிமையுள்ளதாயினும் விரும்பப்படுவனவல்ல, தம்மனைவியர்க்கு விரும்பப்படுவன வேறுபடுமாதலால். எ - று. அடு

நிரல்படச் செல்லார் நிழன்மிதித்து நில்லா, ரூகாயிடையா ய்ந்துகொயா ரூர்முனிவ செய்யா, ரரசர் படையளவுஞ் சொ ஸ்லாரே யென்றுங், கடைபோக வாழ்ந்துமென் பார்.

[இ - ள்] ஒருவர்பக்கத்தில் வரிசைப்படப்போகார். ஒருவருடைய நிழலை மிதித்துநில்லார். முன்னராராய்ந்தன்றிப் பேசும்போதாராய்ச்சிசெய்து பே சூர். ஊரிலுள்ளோர் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்யார். அரசரது படைய ளவைப் பகைவர்க்குச் சொல்லா. எப்போதும் ஒரு தன்மையரா வாழ்து மென்பார். எ - று. அசு

அளையுறை பாம்பு மரசு நெருப்பு, முழையுறை சீயழு மெ ன்றிவை நான்கு, மினை வெளிய பயின்றனவென் தெண்ணி, யிகழினிமுக்காந் தரும்.

[இ - ள்] புற்றில் வாழுரவும், அரசனும், தீயும், குசையில்வாழ் சிங்கமுமே ன்கின்ற இங்நான்கினையும், இளையனவென்றும், எளியனவென்றும், பழுகின வை யென்றும், என்னியிகழின் துன்பந்தருவனவாம். எ - று. அடு

அறத்தொடு கல்விபாண மாள்வின் கூரை, பிரப்புப்பெருகிய கண்ணுடுத் திறப்பட்டார், மன்னரின் மேம்பட்ட செய்யற்க செய்யின், மன்னிப் செல்வங் கெடும்.

[இ.ஞ்] அறிவுடையோர் தம்மாட்டுச்செல்வமிகப்பெருகிய விடத்தும், அறத்தினையும், கல்வியணத்தினையும், ஒயற்சியையும், வீட்டினையும், அரசர் செய்வதினு மேம்படுச் செய்யாதொழிக. செய்வராயின் தம்மாட்டுற்ற செல்வங்கெடும். எ - று. அக்

உண்டது கேளார் குரவலை மிக்காரைக், கண்டுழிக் கண்டா ன் மனந்திரியார் புல்லலையு, முண்டது கேளா விடல்.

[இ.ஞ்] ஐங்குரவனையும், சான்றேளையுங்கண்டால் மனம் வேறுப்பாதவு ர்கள் அவனை நோக்கி நீவிருண்டதுயாதென வினவார். ஆதலாற் கீழேண்டு ம் நீவிருண்டதுயாதென்று வினவாதொழிக. எ - று. அன

கிடந்தாரைக் கால்கழுவார் பூப்பெய்யார் சாந்து, மறந்தானு மெஞ்ஞர்ன்றும் பூசார் கிடந்தார்க, ஸில்லார்தாங் கட்டின் மிசை.

[இ.ஞ்] எப்போதுங் கட்டிலின் கீது புத்திருப்பவரது காலைக்கழுவார். அவருக்குப் பூப்புளையார். அவருக்கு மறந்தாவது சந்தனம் பூசார். அருகில் நிற்றலாஞ் செய்யார். எ - று. அசு

உதவிப் பயனுகையா ருண்டி-பழியா, ரற்றதொடு தானேற்ற நோன்பு விபவார், திறத்துழி வாழ்துமென் பார்.

(இ.ஞ்) தாமொருவருக்குச் செய்த நன்றியின்பயனைச் சொல்லார், தமக்கொ ருவரிட்டுணவை யிகழ்க்குத்தாரையார், தான் செய்த அறத்தையும், விரதத்தையும், புகழ்க்குத்தாரையார், பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தினினைத்து அவ்வாறு வாழ்துமென் நெண்ணுவேர். அக்

எய்தாத வேண்டா ஸிரக்கா ஸிகழ்ந்ததற்குக், கைவாரவந்த விரிக்கண் மனமழுங்கார், மெய்யாய காட்சி யவர்.

(இ-ள்) பூமக்ஞக்விடைத்தற்காரியவற்றை விரும்பார், நம்மாலிழுப்பப்பட்டனவற்றிற்கு வருந்தார், அகற்றற்காரிய இடுக்கூற்றுப்பு அதற்கு மனங்கலங்கார், உண்மையான அறிவினையுடையார். எ-று. கூட

தலைக்கிட்ட பூமோவார் மோந்தழுச்சுடார், பசுக்கொடுப்பிற் பார்ப்பார்க்கைக் கொள்ளாரே யென்றும், புலைக்கெஞ்சி வீட்டார் விடல்.

(இ-ள்) எப்போதும் ஒருவர் தலையில்முடித்தபூவைத் தாழுமீட்டார், ஒருவர் மோந்த பூஷவயுஞ்சுடார். பிராமணர் பசுவினைக்கொடுத்தால் அதனை வாங்கார். புலைபருக்கெச்சிலைக்கொடார். ஆதலால் இவைகளை விடுக. எ-று. கூட

மேட்டுடைப் போர்க்கவயோ டெக்கமுத்துந் தாளிசைப்புங், காட்டுனே யானும் பழித்தார மாந்தம்மின், முத்த வளவாக வான்.

[இ-ள்] காட்டினிடத்திலேனும், தம்முத்தோ ரூளராயிருப்பர்யின் அவர் முன் உடலின்மீது போர்த்தலும், இறமாந்திருத்தலும், இரு தாணியஞ்சேர்த் தினைத்திருத்தலும், பழியினெல்லையாம். எ-று, கூட

தலை இப் நற்கருமஞ் செய்யுங்கா வென்றும், புலையர்வாய் நாடு கேட்டுச் செய்யார் தொலைவில்லா, வந்தணர்வாய்ச் சொற் கேட்டுச் செய்க வவர்வாய்ச்சொ, வென்றும் பிழைப்ப தில்.

(இ-ள்) அறிவுடையோர் மேலான நற்கருமங்களைச் செய்யுமிடத்து எப்போதும்புலையரிடத்து நாட்கேட்டுச் செய்யார். கேடல்லாத அந்தணரிடத்து நாட்கேட்டே நற்கருமஞ்செய்க. அவர் வாய்ச்சொல் வென்றும் பிழைப்புவன் வல்லவா மாதலால் எ-று. கூட

மன்றத்து நின்றுஞ்றூர் மாசுதிமிர்ந் தியங்கார், என்றுங் கடு ஞ்சொ ஹ்தாயர் ஸிருவராய், நின்றுழியுஞ் செல்லார் விடல்.

(இ-ள்) அறிஞர் சான்றேரவைக்களத்து யாதொரு அங்கசேட்டையுஞ்செய்பார். மாங்களனவற்றைத் திமிர்ந்து கொண்டு நடந்து. எக்காலத்துங் கடு

சொற்றஞ்சொயார். இருவராயிருங்கு பேசுமிடத்துப் போசார். குதலால் இல்லற்றையொழிக. எ-று:

கூசு

கைசுட்டிக் கட்டுரையார் கான்மே வெழுத்திடார், மெழ்ச்சுட்டியில்லானை யுள்ளாரோ டொப்புரையார், கையிற் குரவர் கொடுப்ப விருந்தேலா, காயமில் காட்சி யவர்.

(இ-ள்) ஜயமற்றாறிவடையோர் தங்குரவர்முன்கையைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசார். காவின்மே வெழுதார். கல்விமுதலியவற்றை யடையாரோடு அவற்றையில்லான மெய்யெணக்காதித்து ஒப்பிடுக்கூறுர். குரவர் கொடுப்ப நை உட்காந்திருங்கு ஏற்கார். எ-று.

கூசு

தன்னுடம்பு தார மடைக்கலந்தான் றன்னுயிர்க்கென், றெண்ணித் துவைத்த பொருளோ டிவைநான்கும், பொன்னினைப்போற் போற்றிக் காத்துய்க்க வுய்க்காக்கான், மன்னிய வேதந் தரும்.

[இ-ள்] தன்னுடலும், மனைவியும், தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவன் வைத்தபொருளும், தன்னுயிர்க்குதவியாக எண்ணிச்சேர்த்துவைத்த பொருளுமாகிய இங்ஙான்களையும் பொன்னைப்போலக் காத்தொழுக. அவ்வாரே முகாவிடத்து மிகுந்த துன்பத்தைத்தரும். எ-று.

கூசு

நந்தெறும்பு தூங்கணம் புட்காக்கை யென்றிவைபோற், றங்கருமநல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கரும, மப்பெற்றி யாக மூயல்பவர்க் காசார, மெப்பெற்றி யானும் படும்.

(இ-ள்) ஆக்கமுள்ள ஏறும்பும், தூக்கணம் பறவையும், காக்கையு மென்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கைபோல நல்லனவாகிய தங்கருமத்தைச் சேராமற் கொண்டு கிடையாதகாலத்திற் குதவக் கிடைத்த காலத்தில் உணவிற் குரியவற்றைச் சேர்த்தலும், குளிர் காற்று முதலியிவற்றூ விடையூறுதவகையாக இல்லனபற்றிக் கொள்ளுதலும், சுற்றத்தானா விலித்துண்கையுமாகிய இக்காநமங்களைச் செய்வார்க்க வெள்வார்க்கையாரி வெற்றார்

.தெழுதானும் வாய்ப்புதைத் தானு மஃதன்யிப், பெரியார்மு
ன் யாது முளையார் பழியவர், கண்ணுளே நோக்கி யுனா.

(இ - ள்) உறைஞர் பெரியார்முன் யாதேனுமொன்றாகவேண்டின் வரை
ங்கிகின்றேனும், வாய்ப்புதைத்துங்கின்றேனும் உணப்போயேன்றி வேறுவகை
யினுணையார். ஆதலால் நீ அவர்முன் குற்றம்யாதுமுனவாசாமல் ஆராய்ந்துநா
ப்பாயாக. எ-று. கூடு

சூதர் கழக மாவு மருக்களம், பேதைக் கல்லார் பிகா அர்
புகுபலை. லேதம் பலவுங் தரும்.

(இ - ள்) சூதாமிடத்தும், ஆரவாரம்சிங்காதவிடத்தும், அறியாமையை சு
டைமரல்லார் புகார். புகுவராயின் ப்ல துன்பங்களுமூளவாம், எ-று கூகு

உரற்களத்து மட்டிலும் பெண்ணர்கண் மேலு, கடுக்கற்ற கா
ட்சியார் நோக்கா ராடுத்திசையா, ரில்லம் புகாஅர் விடல்.

(இ - ள்) சேர்வற்ற அறிவையுடையவர் ஆரவாரஞ்செய்யுமிடத்தும்,
மடைப்பள்ளியிலும், பெண்ணர்களுறையிடத்தும் நோக்கார், எடுத்துணையார்,
இல்லத்துப்புகார். ஆதலால் நீ விடுக. எ-று. ஈ

அறியாத தேயத்தா னதுலன் முத்தா, ரினோயா ஹயிரிமுந்தா
னஞ்சினு னுண்பா, னரசர் தொழிறலை வைத்தான் மனுளனை
ன், ரூண்பதின்மார் கண்மை ருளைக்குங்கான் மெய்யான, வாசா
ரம் வீடுபெற் றார்.

(இ - ள்) அறியாததேசத்தான், வறியேன், முத்தோன், சிறுவன், உயிரி
முந்தவன், பயமுற்றவன், உஸ்பவன், அரசர் தொழிலிற் றலைவைத்தவன்,
மணமதன் என்னுறிவுவொன்பதின்மரும், உண்மையாயுணாக்குமிடத்து ஆசா
ரமிலிகளாவர். எ-று. ஈகு

ஆசாரக் கோவை முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
14	24	சேரியனத்து	சேரியகத்து
15	29	நன்றென்றா	நன்றென்றா
19	19	சொற்றியார்	சொற்யார்
21	20	சொல்லார்	சொல்லார்
22	11	க்கோழையும்	க்கோழையும்
24	26	இல்லனபற்றி	இல்லம்பற்றி